

Sygn. akt I ACa 1100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Ewa Tkocz (spr.)
Sędziowie :	SA Piotr Wójtowicz SO del. Tomasz Ślęzak
Protokolant :	Magdalena Bezak

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Skarbowi Państwa-Wojewodzie (...)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt II C 337/11,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) zasądza od pozwanego Skarbu Państwa-Wojewody (...) na rzecz powódki A. K., do rąk jej przedstawicielki ustawowej B. K.
  - a) 43.912,40 (czterdzieści trzy tysiące dziewięćset dwanaście i 40/100) złotych z odsetkami ustawowymi od 6 maja 2008r.,
  - b) za okres od 1 czerwca do 31 grudnia 2008r. rentę po 845,17 (osiemset czterdzieści pięć i 17/100) złotych miesięcznie,
  - c) za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2009r. rentę po 954,96 (dziewięćset pięćdziesiąt cztery i 96/100) złotych miesięcznie,
  - d) za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2010r. rentę po 984,16 (dziewięćset osiemdziesiąt cztery i 16/100) złotych miesięcznie,

- e) za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2011r. rentę po 1.032,34 (tysiąc trzydzieści dwa i 34/100) złotych miesięcznie,
- f) za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012r. rentę po 1.111,86 (tysiąc sto jedenaście i 86/100) złotych miesięcznie,
- g) za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2013r. rentę po 1.183,38 (tysiąc sto osiemdziesiąt trzy i 38/100) złotych miesięcznie,
- h) za okres od 1 stycznia 2014r. rentę po 1.237,20 (tysiąc dwieście trzydzieści siedem i 20/100) złotych miesięcznie

z tym, że kwoty określone w podpunktach od b) do h) płatne są do 11 dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia;

2) oddala powództwo w pozostałej części;

3) rozliczenie kosztów procesu pozostawia referendarzowi sądowemu zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. odstępuje od obciążania powódki kosztami sądowymi w zakresie częściowej opłaty od apelacji pozwanego, a pozostałe koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie znosi.

Sygn. akt I ACa 1100/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanego Skarbu Państwa – Wojewody (...) na rzecz małoletniej A. K. kwotę 156.001,60 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 maja 2008 r. od kwot po: 1.173,90 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od kwietnia do grudnia 2005 r., od kwot po 1.220,10 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2006 r., od kwot po 1.274,70 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2007 r., od kwot po 1.391,10 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2008 r., od kwot po 1.584,80 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2009 r., od kwot po 1.704,50 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2010 r., od kwot po 1.816,90 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2011 r., od kwot po 1.959,30 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do grudnia 2012 r., od kwot po 1.997,10 złotych od dnia 11. każdego miesiąca za okres od stycznia do lipca 2013 r. oraz kwotę 1.997,10 złotych tytułem renty począwszy od 11 sierpnia 2013 r., płatnej miesięcznie do rąk B. K., jako przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności, a w pozostałej części powództwo oddalił. Rozliczenie kosztów postępowania pozostawił Sąd referendarzowi sądowemu.

Zaskarżony wyrok został wydany po ponownym rozpoznaniu sprawy.

Pierwszy wyrok Sądu Okręgowego z dnia 5 października 2010 r., sygn. akt II C 141/08 uchylony został bowiem ponad zasądzoną nim kwotę 580.00 złotych tytułem zadośćuczynienia – którą Sąd Apelacyjny uznał za odpowiednią – oraz w części dotyczącej odszkodowania i renty na rzecz małoletniej powódki.

Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 18 lutego 2011 r., sygn. akt I ACa 933/10 uznał, że z uwagi na stan zdrowia powódki uzasadnione jest żądanie dotyczące zasądzenia na jej rzecz odszkodowania i renty w oparciu o art. 444 § 1 i 2 k.c. lecz dotychczasowe ustalenia faktyczne Sądu, oparte wyłącznie na zeznaniach B. K., nie mogły być podstawą dla rozstrzygnięcia o tych roszczeniach.

Sąd Apelacyjny wskazał na konieczność przeprowadzenia dowodu z zeznań zawnioskowanych w toku postępowania świadków P. G. i P. K. oraz rozważenia potrzeby zobowiązania pełnomocników stron do powołania wszystkich

twierdzeń, zarzutów i dowodów na tę okoliczność, z tym że rzeczą powódki będzie wykazanie wysokości tych żądań. Sąd Apelacyjny zauważył, także, iż wysokość wynagrodzenia z tytułu opieki nad małoletnią powódką nie może przekraczać wynagrodzenia osoby mającej odpowiednie do tego kwalifikacje. Podniósł, że w sytuacji gdy opiekę tę sprawuje matka lub inne bliskie osoby, nie jest konieczne wykazanie, że poszkodowana wydatki te faktycznie ponosi; dla zasądzenia renty wystarcza bowiem samo istnienie tych potrzeb jako następstwo czynu niedozwolonego. Powódka winna także wykazać w jakiej wysokości kształtują się koszty jej leczenia i czy są one uzasadnione.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy ustalił, że stan zdrowia powódki w okresie ostatnich trzech lat nie uległ poprawie, z tym że jej ojciec – świadek P. K. nie potrafił określić kosztów związanych z utrzymaniem córki, ponieważ pracuje za granicą, zaś świadek P. G. skorzystał z prawa odmowy zeznań. Z opinii biegłych z Uniwersytetu (...) w T., specjalistów z zakresu neurologii, psychiatrii, neurologopedii, rehabilitacji, neuropsychologii i medycyny sądowej wynika, że obecny orientacyjny rozwój psychomotoryczny powódki osiąga poziom około 10 – 12 miesięcy życia, pogłębia się różnica między jej wiekiem, a wiekiem umysłowym. Rehabilitacja w odniesieniu do stanu fizycznego powódki jest bardzo utrudniona z powodu znacznego niedorozwoju umysłowego, który uniemożliwia jej samodzielny pobyt w warunkach szpitalnych czy sanatoryjnych, a nawet ambulatoryjnych; powódka wymagałaby stałego pobytu i pomocy rodzica lub opiekuna. Rehabilitacja powódki wymaga współdziałania pedagoga, logopedy i rehabilitanta. Biegli zalecieli przynajmniej dwa razy w tygodniu zajęcia dodatkowe z neurologopedą lub oligofrenologopedą w celu redukcji występujących u niej zaburzeń określając koszt takich zajęć w granicach 500 – 800 złotych miesięcznie. W opinii uzupełniającej biegli podali, że zajęcia realizacyjno – wychowawcze realizowane są w ramach obowiązku szkolnego do ukończenia 18 roku życia, a na prośbę rodziców do 24 roku życia. Zajęcia te mają różny charakter i nie są odpłatne, z tym, że powódka z uwagi na stan zdrowia wymaga znacznego poszerzenia terapii. Celowy byłby także zakup oprzyrządowania do komunikacji – co nie podlega refundacji NFZ – którego cena kształtuje się od 1.000 do 5.000 złotych.

W oparciu o informację uzyskaną z Domów Opieki Społecznej w G. i M., Sąd Okręgowy ustalił, że całkowity koszt pobytu w tych placówkach w latach 2005 – 2012 wahał się w granicach 1.700 - 3.000 złotych. Prowadzone są one między innymi dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie, mogą w nich przebywać także osoby z zespołem Lennox – Gastauta, w ramach odpłatności za pobyt prowadzona jest rehabilitacja zgodnie z zaleceniami lekarza.

Matka małoletniej powódki B. K. nadesłała pisemne wyliczenie, z którego wynika, że koszt utrzymania powódki wynosi 6.555,00 złotych miesięcznie, a miesięczny koszt utrzymania dziecka zdrowego zamyka się w kwocie 990 złotych.

W oparciu o tak poczynione ustalenia, Sąd pierwszej instancji uznał, że jedynym kryterium pozwalającym na określenie wysokości odszkodowania i renty są dane pochodzące z Domów Opieki Społecznej w G. i M., z których wynika, że całkowity koszt pobytu pensjonariuszy, w tym uzasadnionej rehabilitacji. W kosztach tych mieszczą się wszelkie żądania powódki składające się na kwotę żądanego odszkodowania (rehabilitacja, zakup pampersów, opieka). Koszty te uwzględnione zostały w zasądzonej na rzecz powódki rencie, którą wyliczył Sąd Okręgowy przyjmując informację Domu Opieki Społecznej w J. (w rzeczywistości w M. koło J.), w którym przebywają osoby z zespołem Lennox – Gastauta. Kwota ta pomniejszona została o 30% albowiem obowiązek utrzymania dziecka spoczywa również na rodzicach. Suma zasądzonej kwoty tytułem renty i odszkodowania powiększonej o 990 złotych, to jest koszt utrzymania zdrowego dziecka, wynosi 2.987,10 złotych i winna zabezpieczać potrzeby małoletniej powódki zgodnie z warunkami ekonomicznymi społeczeństwa.

Jako podstawę prawną orzeczenia Sąd ten powołał art. 444 § 1 i 2 k.c. przy zastosowaniu art. 322 i 233 k.p.c.

Na zasadzie art. 108 k.p.c. pozostawił orzeczenie o kosztach postępowania referendarzowi sądowemu według reguł określonych w art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Skarb Państwa – Wojewoda (...).

Skarżący zarzucił naruszenie art. 444 § 1 i 2 k.c. przez zasądzenie na rzecz powódki odszkodowania i renty w wysokości orzeczonej w zaskarżonym wyroku, która jest nadmierna i nieuzasadniona w świetle zgromadzonych dowodów, art.

233, 232 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. oraz art. 322 k.p.c. przez poczynienie błędnych ustaleń i przyjęcie, że zasądzona kwota została wykazana mimo braku rachunków i faktur związanych z kosztami poniesionymi na rzecz powódki, a także art. 363 § 2 k.c. w związku z art. 481 § 1 k.c. przez zasądzenie odsetek ustawowych od 5 maja 2005 r. podczas gdy ich wysokość powinna „podlegać ustaleniu według cen z daty wydania wyroku”.

W oparciu o wskazane zarzuty pozwany domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa ewentualnie jego uchylecia w pkt 1) i 2) i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenia w każdym przypadku kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest częściowo uzasadniona.

Na wstępie przypomnieć przyjdzie, że Sąd Apelacyjny uchylając pierwszy wyrok, który wydany został w niniejszej sprawie, stwierdził, iż uzasadnione jest żądanie powódki dotyczące renty, z tytułu zwiększonych potrzeb. Wskazał równocześnie, iż rzeczą powódki w toku ponownego rozpoznania sprawy będzie wykazanie zarówno wysokości tej renty, jak też wysokości dochodzonego odszkodowania, winna ona wykazać bowiem w jakiej wysokości kształtują się koszty jej leczenia, a nadto czy są one uzasadnione.

Zaoferowane przez powódkę na tę okoliczność dowody, a to zeznania świadków A. L. (k. – 427) i P. K. (k. 428 – 429) potwierdziły, że wymaga ona stałej opieki, korzysta z nieodpłatnych zajęć rewalizacyjno – wychowawczych, ma duży apetyt, uczęszcza na hipoterapię, chodzi w obuwiu ortopedycznym, jeździ do logopedy i neurologa, zażywa leki przeciwpadaczkowe, które są refundowane, zaś opiekę nad nią sprawuje rodzina. Świadkowie ci nie potwierdzili natomiast, że powódka ponosiła z tego tytułu jakies wydatki.

Z dodatkowej opinii sporządzonej przez Uniwersytet (...) w T. wynika, że stan zdrowia powódki nie uległ poprawie; winna być poddana rewalidacji indywidualnej, a w związku z głębokimi zaburzeniami zajęcia refundowane przez NFZ i zajęcia w placówce oświatowej mogą nie być wystarczające. W ocenie biegłych powódka przynajmniej dwa razy w tygodniu winna korzystać z zajęć dodatkowych (płatnych) z neurologopedą lub oligofrenologopedą, których koszt kształtuje się na poziomie 500 – 800 złotych miesięcznie (k. 466 v.).

Biegli zalecili także zakup oprzyrządowania do komunikacji, którego cena wraz z odpowiednim programem kształtuje się w wysokości 1.000 – 5.000 złotych i jest to wydatek jednorazowy, nie podlegający refundacji z NFZ (k. – 490 v.).

Mimo zaleceń wynikających z powyższej opinii powódka nie wykazała, ani nawet nie twierdziła, że nabyte zostało oprzyrządowanie do komunikowania bądź, że korzysta z dodatkowych, odpłatnych zajęć z neurologopedą lub oligofrenologopedą. Nie wykazała również, że w przeszłości korzystała z odpłatnych wizyt i porad lekarskich, dodatkowych masaży i turnusów rehabilitacyjnych, że ponosi odpłatność za obuwiu ortopedyczne, ani w jakiej wysokości kształtowały się i kształtują obecnie koszty związane z opieką nad nią.

Trafnie zarzuca w tej sytuacji apelacja, że kwota zasądzona przez Sąd pierwszej instancji z tytułu odszkodowania i renty nie została wykazana, a Sąd ten wydał wyrok w oparciu o informacje nadesłane przez Domy Opieki Społecznej w G. M., które nie mogły stanowić podstawy dla dochodzonych roszczeń.

Z nadesłanych przez te Domy informacji wynika wszak, że zgodnie z art. 61 ustawy o pomocy społecznej z 12 marca 2004 r. (tekst jedn. Dz.U. 2009 r., Nr 175, poz. 1362 z późniejszymi zmianami) obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej są w kolejności: 1) mieszkaniu domu (nie więcej niż 70% swojego dochodu netto), a w przypadku osób małoletnich przedstawicieli ustawy z dochodów dziecka, 2) małżonek, zstępni przed wstępnymi, 3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej (k. 505, 507). Wynika z nich zatem, że koszty te, w całości bądź w przeważającej części, ponoszone są ze środków gminy, nie zaś ze środków własnych poszkodowanego.

Wysokość kosztów z tytułu odpłatności za pobyt w Domu Pomocy Społecznej w M., koło J. nie mogła i nie może stanowić sumy odszkodowania i renty. Zastosowane przez Sąd pierwszej instancji kryterium jest, w ocenie Sądu Apelacyjnego, nieadekwatne w stosunku do rodzaju i charakteru dochodzonych przez powódkę roszczeń.

Poza wydatkami związanymi z zakupem pampersów do dziesiątego roku życia – co wynika z niebudzących zastrzeżeń, z uwagi na stan zdrowia małej powódki, zeznań jej matki (k. 45, 302) – powódka nie wykazała by poniosła dodatkowe koszty w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. Nie potwierdzili tego świadkowie P. K. i A. L., zaś zeznania B. K. (k. 524 – 525) nie zostały niczym potwierdzone. Nie przedstawiła ona dowodów – mimo spoczywającego na powódce obowiązku – na okoliczność wydatków związanych z dodatkowymi masażami, wyjazdami na turnusy rehabilitacyjne, kosztami zakupu obuwia ortopedycznego, czy też zajęciami z logopedą. Nie ulega wątpliwości, że zabiegi takie byłyby celowe i mogłyby obciążać pozwanego, o ile nie były refundowane przez NFZ, pod warunkiem wszakże, iż przedstawicielka ustawowa powódki udowodniłaby, że faktycznie poniosła z tego tytułu wydatki. Odnosząc się zaś do kosztów zakupu konia, zauważyć przyjdzie, że stosowna przez matkę hipoterapia powódki nie została zalecona w opinii Uniwersytetu (...) w T.. Z opinii tej wynika natomiast, że rehabilitacja w odniesieniu do stanu fizycznego powódki jest bardzo utrudniona z powodu znacznego niedorozwoju umysłowego, byłaby ona możliwa jedynie w ośrodkach wysokospecjalistycznych dla dzieci z upośledzeniem umysłowym. Mając dodatkowo na uwadze, że powódka cierpi na niedowład połowiczny prawostronny, brak jest podstaw do uznania by wydatki te były celowe.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny uznał, że uzasadnione z tytułu odszkodowania są tylko koszty poniesione na zakup pampersów w okresie od drugiego do dziesiątego roku życia (koszty te za okres dwóch pierwszych lat nie mogą obciążać pozwanego, gdyż zazwyczaj należą do zwykłych wydatków ponoszonych na dzieci w tym wieku). Nie budzi wątpliwości wysokość kosztów zakupu pampersów, które B. K. określiła na 50 złotych tygodniowo (k. – 302), co w skali roku wyniosło 2.600 złotych (50 zł x 52 tygodnie), a w okresie ośmiu lat 20.800 złotych (2.600 zł x 8 lat) zwłaszcza, że powódka z tego tytułu domagała się tylko 18.250 złotych (k. - 2 v.). Zauważyć też trzeba, że powódka z uwagi na stan zdrowia otrzymywała zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 złote miesięcznie (k. – 642), który winien być przeznaczony na pokrycie ewentualnych innych wydatków związanych z jej stanem zdrowia.

Odnosząc się do zeznań B. K. dotyczących sposobu odżywiania małej powódki, a to że spożywa ona duże ilości jedzenia, a koszt jej wyżywienia jest co najmniej dwa razy wyższy niż dziecka zdrowego (k. 525) stwierdzić należy, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika by A. K. wymagała specjalnej diety, która przewyższałaby koszty utrzymania dziecka zdrowego. Matka małej powódki przesłuchana na rozprawie w dniu 27 lutego 2013 r. zeznała, że nie wie jakie są koszty utrzymania jednego dziecka, nie potrafi też wskazać kwotowo kosztów utrzymania dziecka zdrowego (których ma czworo) w stosunku do kosztów utrzymania dziecka chorego. Sporządzony natomiast przez B. K. koszt utrzymania i rehabilitacji powódki, bez kosztów opieki w domu, na kwotę 6.550 złotych (k. 557 – 558) nie został udokumentowany. Przedstawione w nim wyliczenia pozostają w sprzeczności z wcześniejszymi zeznaniami matki małej powódki oraz oświadczeniem majątkowym z dnia 12 września 2009 r., w którym podała, że na utrzymanie i obsługę córki wydaje miesięcznie 1.500 złotych (k. – 177), a tym samym nie mogły stanowić podstawy do ich uwzględnienia.

Przechodząc do oceny żądania dotyczącego renty z tytułu opieki nad małą powódką stwierdzić trzeba, że co do zasady jest ono uzasadnione. Jak już wskazano w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego z 18 lutego 2011 r., sygn. akt I ACa 933/10, legitymacja czynna w zakresie żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu niezależnie od tego, kto sprawuje opiekę nad nim (osoba bliska czy inna). W sytuacji gdy opiekę tę sprawują osoby bliskie, nie jest konieczne wykazywanie, że poszkodowany wydatki te faktycznie ponosi; dla zasądzenia renty wystarcza bowiem samo istnienie tych potrzeb jako następstwo czynu niedozwolonego. Ponieważ z zebranego materiału dowodowego wynika, że opiekę tę sprawują członkowie rodziny, w głównej mierze matka, a następnie rodzeństwo, gdyż ojciec często pracuje za granicą, Sąd Apelacyjny uznał, iż odpowiednią kwotą z tego tytułu będzie minimalne wynagrodzenie za pracę netto. Sąd Apelacyjny miał przy tym na uwadze, że mała powódka trzy razy w tygodniu korzysta z bezpłatnych zajęć realizacyjno – wychowawczych, mogłyby także uczęszczać do Domu Pomocy Społecznej, gdzie zajęcia trwają do

godz. 15⁰⁰ (zeznania świadka A. L., k. 427 – 428), a nadto przebywać na stałe w domu pomocy społecznej, na wyżej wskazanych warunkach.

Wysokość minimalnego wynagrodzenia wynosiła:

- w 2005r. 849 złotych brutto (rozp. RM z 14 września 2004r., Dz.U. 2004.201.2062), netto 617,39 złotych (kalkulator wynagrodzeń, www.infor.pl/kalkulatory),
- w 2006r. 899,10 złotych brutto (rozp. RM z 13 września 2005r., Dz.U. 2005.177.1469), netto 647,93 złotych (kalkulator podatkowy, www.money.pl/podatki/kalkulatory/plac),
- 2007r. 936 złotych brutto (rozp. RM z 12 września 2006r., Dz.U. 2006.171.1227), netto 675,40 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2008r. 1.126 złotych brutto (rozp. RM z 11 września 2007r., Dz.U. 2007.171.1209), netto 845,17 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2009r. 1.276 złotych brutto (obwieszczenie Prezesa RM z 24 lipca 2008r., MP 2008.55.499), netto 954,96 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2010r. 1.317 złotych brutto (obwieszczenie Prezesa RM z 24 lipca 2009r., MP 2009.48.709), netto 984,16 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2011r. 1.386 złotych brutto (rozp. RM z 5 października 2010r., Dz.U. 2010.194.1288), netto 1.032,34 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2012r. 1.500 złotych brutto (rozp. RM z 13 września 2011r., Dz.U. 2011.192.1141), netto 1.111,86 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2013r. 1.600 złotych brutto (rozp. RM z 14 września 2012r., Dz.U. 2012.1026), netto 1.181,38 złotych (kalkulator podatkowy j.w.),
- w 2014r. 1.680 złotych brutto (rozp. RM z 11 września 2013r., Dz.U. 2013.1074), netto 1.237,20 złotych (kalkulator podatkowy j.w.).

Wobec tego jako uzasadnione, zgodnie z art. 444 § 1 i 2 k.c., należy uznać roszczenie dotyczące zwrotu kosztów poniesionych na zakup pampersów przez okres ośmiu lat w wysokości 18.250 złotych (art. 321 k.p.c.) oraz renty z tytułu opieki nad małoletnią powódką w wyżej wskazanych kwotach.

Ponieważ odpis pozwu doręczony został pozwanemu w dniu 5 maja 2008r. (k. – 28) zatem w myśl art. 481 § 1 k.c. uzasadnione roszczenia powódki stały się wymagalne z dniem 6 maja 2008 r. Dlatego też Sąd Apelacyjny zasądził kwotę 43.912,40 złotych z odsetkami ustawowymi od 6 maja 2008 r., na którą składa się należność za pampersy w wysokości 18.250 złotych oraz skapitalizowana renta za okres od 1 kwietnia 2005 r. (od tej daty powódka domagała się jej zasądzenia) do 31 maja 2008 r. w wysokości 25.662,40 złotych (9 miesięcy x 617,39 zł za 2005 r., 12 miesięcy x 647,93 zł za 2006 r., 12 miesięcy x 675,40 zł za 2007 r. i 5 miesięcy x 845,17 zł za 2008 r.). Za dalsze okresy ustalona została miesięczna renta płatna do 11 dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia. W pozostałej zaś części Sąd Apelacyjny powództwo oddalił jako nieuzasadnione, a rozlicznie kosztów procesu za pierwszą instancję pozostawił referendarzowi sądowemu zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielnia.

Z powyższych względów zaskarżony wyrok z mocy art. 386 § 1 k.p.c. podlegał zmianie poprzez zasądzenie na rzecz małoletniej powódki należnego odszkodowania i renty.

W pozostałym zakresie apelacja, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw, w oparciu o przepis art. 385 k.p.c., została oddalona.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu pomiędzy stronami w odniesieniu do postępowania apelacyjnego oparte zostało na zasadzie wynikającej z art. 100 k.p.c. albowiem apelacja pozwanego była tylko w części uzasadniona. O kosztach na rzecz Skarbu Państwa orzeczono natomiast na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie obciążając nimi powódki z uwagi na rodzaj i charakter roszczenia.

Brak podpisu SSA Piotra Wójtowicza

z powodu urlopu.